

fige, at man kan nøjes med et mindre Beløb af 10,000 Kr. Jeg antager, at man i dette Tilfælde kommer til at overskride Posten; men jeg skal som sagt med min bedste Vilje gøre, hvad jeg kan, for at blive inden for Bevillingen. Sikkert paa, at det vil lykkes, er jeg imidlertid ikke. Hvad angaar § 26 skal jeg ikke komme nærmere ind paa Detailler der. Jeg beslægtet, at den er bleven nedsat saa stærkt; men jeg har været forberedt derpaa og indrømmer, at naar man endelig vil have et forholdsvis lavt Budget, er der Punkter, om hvilke man kan sige, at de et enkelt Aar ikke ere absolut nødvendige. Det, der trøster mig angaaende disse Nedsættelser, saaledes angaaende Udgivningen af Batterier ved Havnestæderne, er, at man forhaabentlig vil faa Tid til at foretage dem et andet Aar. Jeg haaber, at man paa Grund af, at den politiske Situation i Europa er, som den er, vil faa Tid til at foretage disse Foranstaltninger. Det andet, der trøster mig, er, at dersom det skulde vise sig, at vi paa Grund af tilfældige Omstændigheder ikke fik Tid til at udføre disse Foranstaltninger, bærer jeg ikke Ansvar for alene, jeg deler det med Rigsdagen. Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre.

Formanden (Høgsbro): Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Bojsen): Jeg ønsker straks at tage Ordet for at gøre en Bemærkning dels til den ærede Konsejlspræsident og dels til den ærede Krigsminister. Den ærede Konsejlspræsident fremkom med en Udtalelse, som gik ud paa, at han ganske vist kunde acceptere, at man forkaftede Bevillingen til Gendarmen og til det ekstraordinære Polit, men han maatte forbeholde sig, eventuelt ved Tillægsbevilling, et afholde Udgifterne til disses Afvikling. Jeg vil kun derom sige, at jeg og de, jeg taler for, ingen som helst Forpligtelser have over for en saadan Afvikling, som ikke vedkommer os. — Med Hensyn til, hvad den ærede Krigsminister udtalte, skal jeg kun sige, at det er en Misforstaaelse fra den ærede Ministers Side, naar han mente, at de Posten har nævnte, kunne betegnes som kalkulatoriske. Det er Fællesudvalgets Mening, at med disse Beløb kan man nøjes, og den ærede Krigsbestyrrelse kommer til at nøjes med disse Beløb. Dette har jeg anset mig forpligtet til at udtale. Jeg kan anerkende den ærede Krigsministers Betænkneligheder ved en Del af de Nedsættelser, der have fundet Sted, men jeg har i mine tidligere Udtalelser udtrykkelig betonet

den Forudsætning, at selv de, der ere af en anden Anskuelse med Hensyn til de militære Bevillinger, have erkendt Nødvendigheden af at bøj sig over for de økonomiske Krav.

Buff: Som bekendt tilhører jeg et Mindretal i Fællesudvalget, og skønt jeg i det væsentlige, hvad Realiteten angaar, samgaa med til de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Vejre (D. Hansen) fremkom med, indledede han dog sine Udtalelser paa en saadan Maade, at jeg føler mig forpligtet til at tage Ordet. Jeg skal begynde mine Udtalelser med noget, som jeg tror, at hele Tinget kan være enig med mig i, men jeg vil ikke love, at jeg til Slutning vil udtale mig saaledes, at jeg kan vente, at Flertallet er enig med mig. Jeg vil begynde med at sige, at jeg tror, man her er enig med mig i, at det er en politisk Mærkepæl, der i Dag sættes i Danmarks Historie. Jeg tror, man vil være enig med mig i, at vi kun kunne tænke een anden Mærkepæl, der noget ligner denne, nemlig den 28de Juli 1866. Naar vi nu staa her ved Slutningen af en lang politisk Kamp, hvor mange af os, der sidde i denne Sal, enten være Dreng eller meget unge Mænd, da den begyndte, en Kamp, der med sit Bulder var den første Anledning til, at vi bleve begejstrede og paagnede os til Kamp for Frihedens Sag, vil jeg tillade mig at minde om den officielle Begyndelse af denne Kamp. Det forekommer mig nemlig, da jeg er bekendt med, at en stor Del af det, der siges her i Dag, skal sendes ud i Vandet stenografisk til Bladene, at det vil være rigtigt, at minde om Begyndelsen og se, hvorledes den ligner Enden. Der blev den 28de Marts 1873 indbragt en Adresse, og af dem, der indbragte denne Adresse, er der nu kun 3 Mand til Stede her i Folketinget, nemlig den højtærede Formand, det ærede Medlem for Fuglebjerg (Hansen-Mensstrup) og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen). Det er de eneste tre, som ere tilbage her i Tinget af dem, der indbragte den berømte Adresse den 28de Marts 1873. Hvad var det da saa i den Adresse, som satte Høje i en saadan Bevægelse? Det var den simple Sandhed, at det i den saadnes, at Opfyldelsen af det konstitutionelle Monarkis Nødvendighedskrav er, at en Regering er i Overensstemmelse med det af den almindelige Valgret udgaaede Ting. Det var Pointet, Kærnepunktet i Adressen, og det, der gjorde, at Høje satte sig i Bevægelse, og følte, at nu maatte de tage sig sammen, naar der kom en saa rimelig og billig og forstaaelig Fordring som den, at